

ւէտի արեւմտեան և հարաւային ստորոտին վերայ, իսկ դաշտայինը կը տարածուի ի հարաւոյ Շեռեանայ ձախ ափին վերայ գտնուած Ռամկան, Շահնազար, և Մարտոյ, արեւելեան հարաւոյ Խաստուր հոյ գիւղի և յարեւելից Մօլլա-Միւլէյման գիւղի քաւշանը:

Գիւղս 3 ժամ ի հիւսիս Շեռեանայ գլխոյն և 3 ժամ ի հարաւ արեւմուտս Թ. Գալէի, որ նախ 60—65 տուն հարուստ հոյ բնակիչ ունէր, իսկ այս օր հազիւ հազ 30 տուն լինի. միւս մասը 1877-ի պատերազմին գաղթած են ի կարս Գաշղալա գիւղ:

Գիւղս ունի ընդարձակ քաւշան և բերրի հողեր. ամենալաւ մարգագետիններ, լեռնային մասը ոստին է (առանց ջրելու ցորեանը կաճի) իսկ դաշտայինը ջրարբի. որ առատութեամբ ցորեան, գարի, կտաւատ կարտադրէ:

Ջրտիան կարաւանի ճանապարհի վերայ գտնուելուն կարաւանի անց և դարձն միշտ կայ, որով պանդոկատեարք բաւական կօզտուին վաճառելով իւրեանց կալուածոց արտադրութիւնը:

Ունի մի նորաշէն եկեղեցի, բայց ոչ քահանայ. երիտասարդ քահանայն Տ. Մինաս որ երբեմն երկրագործական գործիքներ շինելու արհեստով կը պարապէր, թողած է իւր հօտը, հեռացած է 77 թուի գաղթականներու մօտ:

Գիւղիս զիրքը շատ գեղեցիկ և ստիպաւ ինչ հակեալ յարեւելս, իւր տեսարանն է յարեւելս Ալաշկերտի և Գարաբի-լիսէի դաշտն, Մինակ, Նպատ և Մասիս լեռներն, Ալիճ-կետուկ և Ծաղկանց լեռներու հիւսիսային և Ջրաբաշխ լեռներու հարաւային կողերն:

Կան նաև սառն աղբիւրներ, քանի ջրաղացներ, որոց առուներու եզրն հին առուրց մնացած բարտի